

Cauza C-342/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

23 iulie 2020

Instanța de trimitere:

Helsingin hallinto-oikeus (Finlanda)

Data deciziei de trimitere:

9 iulie 2020

Reclamantă:

„A” SCPI

DOCUMENT DE LUCRU

HELSINGIN

**ÎNCHEIERE
INTERLOCUTORIE**

HALLINTO-OIKEUS
(TRIBUNALUL
ADMINISTRATIV,
HELSINKI)

9 iulie 2020 04255/19/8108

Număr de înregistrare

Finlex

Obiect

Cerere de decizie preliminară adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)

Reclamantă

„A” SCPI
Reprezentant: Mikko Larvala, avocat

Părți interesate ascultate în cauză

Veronsaajien
oikeudenvallontayksikkö (Serviciul de apărare a drepturilor destinatarilor de venituri fiscale),
„A” SCPI

Decizia atacată

Decizia nr. P0069824222 a Verohallinto (Administrația Fiscală) din 13 iunie 2019 referitoare la o decizie prealabilă privind impozitul pe venit

Obiectul procedurii

1. În temeiul Laki verotusmenettelystä (Codul de procedură fiscală), Verohallinto (denumită în continuare „Administrația Fiscală”) poate emite decizii prelabile de impunere obligatorii, la solicitarea unui contribuabil. În cererea de emiteră a unei decizii prelabile, solicitantul trebuie să furnizeze informațiile necesare în vederea luării unei decizii.
2. La cererea solicitantului, în procedura de impozitare, Administrația Fiscală trebuie să respecte o decizie prealabilă rămasă definitivă. Împotriva unei decizii prelabile emise de Administrația Fiscală poate fi introdusă o acțiune la Hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ, Findanda). Decizia Tribunalului Administrativ poate fi

supusă unei căi de atac doar cu autorizarea Korkein Hallinto-Oikeus (Curtea Administrativă Supremă, Finlanda).

3. În litigiul principal, „A” SCPI (denumită în continuare și „reclamanta”) a solicitat Administrației Fiscale să emită decizii prelabile pentru exercițiile fiscale 2019 și 2020, în împrejurările prezentate în continuare. Împotriva deciziei prelabile emise de Administrația Fiscală pentru exercițiul fiscal 2020, reclamanta a introdus o acțiune la Hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ).
4. Cauza privește interpretarea articolelor 49, 63 și 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Cererea de emitere a unei decizii prelabile adresată Administrației Fiscale și decizia prelabilă a acesteia

Cererea de emitere a unei decizii prelabile adresată Administrației Fiscale

5. Reclamanta este un fond de investiții de drept francez constituit sub forma unei societăți cu capital variabil (*société civile de placement immobilier à capital variable*) care investește în bunuri imobile situate în Franța sau în zona euro. Imobilele care fac obiectul investițiilor sunt închiriate unor comercianți. La sfârșitul anului 2017, [OR 2] valoarea fondului de investiții era de aproximativ 32 de milioane de euro. Societatea deținea investiții în patru proprietăți situate în patru țări diferite din zona euro. La sfârșitul anului 2017, societatea avea 926 de asociați.
6. Reclamanta este o persoană juridică de drept francez, dar ea este reprezentată de societatea denumită „A” SAS („A” Asset Management, Société par actions simplifiée), societate pe acțiuni simplificată, care, conform legii și statutului societății, ia toate deciziile în numele său și administrează de asemenea fondul. Reclamanta însăși nu poate încheia acte juridice. Ea este supusă controlului Autorității Franceze a Piețelor Financiare (Autorité des Marchés Financiers, denumită în continuare „AMF”) și este un fond de investiții alternative, în sensul Directivei 2011/61/UE.
7. Investitorii fac investiții prin subscrierea de părți sociale ale reclamantei. De asemenea, investitorii își pot folosi părțile sociale pentru a face operațiuni comerciale între ei. Societatea poate de asemenea rambursa părțile sociale, dar, în principiu, numai pentru partea corespunzătoare noilor subscrieri. În caz contrar, prețul de răscumpărare este în mod semnificativ mai mic.
8. Randamentul anual pentru părțile sociale este plătit investitorilor și corespunde veniturilor nete obținute de reclamantă din chirii și altor venituri financiare ale acesteia. Distribuirea profitului este decisă prin hotărârea adunării generale a asociaților. Deși societatea răspunde față de terți pentru obligațiile sale, investitorii își asumă răspunderea în subsidiar pentru obligațiile societății.

9. Reclamanta nu este supusă impozitului pe venit în Franța și este o entitate transparentă din punct de vedere fiscal. Investitorii sunt supuși impozitului pe veniturile obținute din părțile lor sociale și impozitului pe profitul obținut din vânzarea sau rambursarea părților sociale.
10. În luna iunie 2019, reclamanta a planificat să semneze un contract de cumpărare de acțiuni a două societăți pe acțiuni imobiliare mutuale finlandeze. Aceste societăți pe acțiuni imobiliare dețineau în proprietate bunuri imobile folosite ca puncte pentru vânzarea cu amănuntul. În cazul încheierii operațiunii juridice, reclamanta dorea să închirieze bunuri imobile în Finlanda, fiind cazul localurilor pe care le controla prin intermediul acționariatului său în respectiva societate pe acțiuni imobiliară. De asemenea, reclamanta preconiza să facă și alte investiții imobiliare în Finlanda, fie prin achiziționarea de acțiuni ale altor societăți pe acțiuni imobiliare mutuale, fie prin realizarea de investiții directe în sectorul imobiliar. Toate investițiile reclamantei sunt pe termen lung, întrucât aceasta trebuie să dețină în proprietate bunurile imobile timp de cel puțin cinci ani, după care poate vinde bunurile imobile și acțiunile societăților pe acțiuni imobiliare finlandeze în vederea obținerii unor câștiguri de capital.
11. Reclamanta și societatea responsabilă pentru deciziile sale („A” SAS) au sediile sociale la Paris și sucursale în alte orașe din Europa Centrală; totuși, niciuna dintre aceste societăți nu au în Finlanda localuri profesionale sau un alt sediu din care să fie gestionate, chiar și parțial, investițiile imobiliare finlandeze sau din care să fie adoptate hotărârile care le privesc. „A” SAS gestionează toate investițiile finlandeze din Franța. „A” SAS a mandatat societatea BDO să o asiste în gestionarea aspectelor referitoare la TVA-ul finlandez.
12. În temeiul Tuloverolaki finlandeză (Legea privind impozitul pe venit, denumită în continuare „TVL”) și al Convenției franco-finlandeze pentru evitarea dublei impuneri, reclamanta este, în principiu, supusă în Finlanda impozitului pe veniturile din chirii obținute în Finlanda, atât pentru imobilele aflate în proprietatea sa directă, cât și pentru spațiile pe care le controlează prin intermediul acțiunilor deținute în societățile pe acțiuni imobiliare mutuale. Întrucât, în scopul impozitării veniturilor, un fond de investiții finlandez constituie o colectivitate și este scutit de impozitul pe venit, este necesar să se stabilească în prezenta cauză, în lumina principiului liberei circulații a capitalurilor prevăzut de TFUE și de Acordul privind SEE, dacă scutirea fiscală [OR 3] trebuie să se aplice și fondurilor străine care sunt comparabile cu fondurile de investiții finlandeze. Dispozițiile TVL stabilesc o diferență de impozitare între un fond de investiții finlandez și un fond de investiții francez doar în funcție de statul în care își are sediul fondul de investiții.
13. Reclamanta susține că este un operator economic comparabil cu un fond de investiții finlandez scutit în Finlanda de impozitul pe veniturile din chirii sau pe câștigurile de capital obținute de acesta. Pe baza unei evaluări obiective și în lumina jurisprudenței Curții, caracteristicile reclamantei sunt, în esență, comparabile cu cele ale unui fond de investiții finlandez.

Întrebările adresate în cererea de decizie preliminară

14. În împrejurările descrise în cerere, reclamanta trebuie să fie considerată un fond comparabil cu un fond de investiții finlandez, în sensul articolului 3 din Legea privind impozitul pe venit, scutit de impozitul pe venit în temeiul articolului 20 din Legea privind impozitul pe venit?
15. Reclamanta trebuie să fie supusă în Finlanda impozitului pe veniturile din chirii și pe câștigurile de capital obținute în Finlanda din vânzarea bunurilor imobile și a acțiunilor deținute în societățile pe acțiuni imobiliare?

Decizia Administrației Fiscale din 13 iunie 2019 pronunțată cu titlu prealabil pentru exercițiile fiscale 2019 și 2020

16. Administrația Fiscală a declarat, prin intermediul deciziei prealabile emise pentru exercițiul fiscal 2019 că, în împrejurările descrise în cerere, se poate considera că reclamanta, pe baza caracteristicilor sale esențiale, este comparabilă unui fond de investiții finlandez, în sensul articolului 3 alineatul (4) din Legea privind impozitul pe venit, și că aceasta poate fi considerată ca fiind scutită de impozitul pe venit, în temeiul articolului 20 alineatul (1) din Legea privind impozitul pe venit. Reclamanta nu este impozabilă în Finlanda pentru veniturile sale din chirii sau pentru câștigurile de capital obținute în Finlanda din vânzarea bunurilor imobile și a acțiunilor deținute în societățile pe acțiuni imobiliare.
17. În această privință, Administrația Fiscală a constatat că, în temeiul legislației fiscale în vigoare în cursul exercițiului fiscal 2019, în împrejurările descrise în cerere, se poate considera, pe baza caracteristicilor sale funcționale, că fondul „A” SCPI este comparabil cu un fond de investiții, în sensul articolului 3 alineatul (4) din Legea privind impozitul pe venit, dacă se ține seama de articolele 49 și 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și de jurisprudența Curții și naționale în materie. Prin urmare, veniturile reclamantei din chirii și câștigurile de capital obținute în Finlanda din vânzarea bunurilor imobile și a acțiunilor deținute în societățile pe acțiuni imobiliare în exercițiul fiscal 2019 sunt scutite de impozit în temeiul articolului 20 alineatul (1) punctul 2 din Legea privind impozitul pe venit.
18. Administrația Fiscală a declarat, prin intermediul deciziei prealabile emise pentru exercițiul fiscal 2020 că, în împrejurările descrise în cerere, se poate considera că reclamanta, pe baza caracteristicilor sale esențiale, este comparabilă cu o colectivitate finlandeză, în sensul articolului 3 punctul 4 din Legea privind impozitul pe venit și că, în temeiul articolului 20 a alineatul (1) din Legea privind impozitul pe venit, trebuie supusă impozitului pe veniturile sale. Reclamanta trebuie să fie supusă în Finlanda impozitului pe veniturile din chirii și pe câștigurile de capital obținute în Finlanda din vânzarea bunurilor imobile și a acțiunilor deținute în societățile pe acțiuni imobiliare.

19. În ceea ce privește decizia prealabilă emisă pentru exercițiul fiscal 2020, contestată de reclamantă, Administrația Fiscală a constatat că, din prospectul de prezentare a fondului anexat cererii rezultă de asemenea că reclamanta este comparabilă cu o societate pe acțiuni națională, că veniturile fondului sunt distribuite asociaților numai dacă există o hotărâre a adunării generale în acest sens. Reclamanta [OR 4] este o întreprindere de investiții cu capital variabil, iar nu un fond special constituit prin contract, formă juridică impusă de articolul 20 a alineatul (4) din Legea privind impozitul pe venit.
20. Prin urmare, s-a constatat că veniturile din chirii ale reclamantei și câștigurile de capital obținute în Finlanda din vânzarea bunurilor imobile și a acțiunilor deținute în societățile pe acțiuni imobiliare în exercițiul fiscal 2020 sunt venituri impozabile în Finlanda, în temeiul articolului 10 alineatele (1), (6) și (10) din Legea privind impozitul pe venit.

Rezumatul principalelor argumente ale părților

21. În opinia reclamantei, articolul 20 a din Legea privind impozitul pe venit este contrar dreptului Uniunii, întrucât, în temeiul acestuia, numai fondurile constituite prin contract și cu sediul în UE sunt considerate fonduri speciale. Astfel cum se descrie în cererea de decizie preliminară, reclamanta este un operator economic comparabil în toate privințele cu un fond de investiții finlandez. Singura diferență constă în faptul că, potrivit cerințelor Legii franceze privind fondurile de investiții, reclamanta s-a constituit sub forma unei societăți, în timp ce, potrivit Legii finlandeze privind fondurile de investiții, acestea se constituie prin contract.
22. Reclamanta susține că, astfel cum s-a arătat în decizia Administrației Fiscale pentru exercițiul fiscal 2019, ea este comparabilă cu un fond de investiții finlandez, în temeiul caracteristicilor sale funcționale, fapt care nu s-a schimbat în urma modificării Legii privind impozitul pe venit.
23. În opinia reclamantei, articolul 20 a din Legea privind impozitul pe venit constituie un ajutor de stat interzis acordat fondurilor finlandeze, întrucât acestea, constituite prin contract, pot beneficia de scutirea fiscală, în timp ce fondurile străine, sub forma unei societăți sau a unui trust, sunt supuse în Finlanda impozitului pe venit, fără a se ține seama de faptul că, în mod obiectiv, fondurile sunt similare.
24. Veronsaajien oikeudenvälvontayksikkö (denumit în continuare „Serviciul de apărare a drepturilor destinatarilor de venituri fiscale”, Finlanda) asuștinut că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, deși fiscalitatea directă este de competența statelor membre, ele trebuie totuși să exercite această competență cu respectarea dreptului Uniunii (a se vedea, de exemplu, Hotărârea în cauza C-632/13, punctul 28). În lipsa unor norme armonizate la nivelul Uniunii referitoare la forma activităților de plasament colectiv și la impozitarea veniturilor acestora, statele membre au dreptul să impună cerințe diferite la nivel național, în funcție de formele activităților de plasament colectiv și de funcționarea acestora. Statele

membre au de asemenea dreptul de a impozita în mod diferit formele diferite de activități de plasament colectiv. Reclamanta nu îndeplinește condițiile privind scutirea fiscală, prevăzute la articolul 20 a alineatul (4) din Legea privind impozitul pe venit, pentru fondurile speciale constituite prin contract.

Prevederile legislației naționale citate și lucrări pregătitoare

Legislația națională aplicabilă în exercițiul fiscal 2020

25. Potrivit articolului 3 alineatul (4) din Tuloverolaki (Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 528/2019), prin colectivități în sensul acestei legi se înțelege, printre altele, societățile pe acțiuni, fondurile de investiții și fondurile speciale. **[OR 5]**
26. Potrivit articolului 9 alineatul (1) punctul 2 din Legea privind impozitul pe venit, persoanele fizice care nu au reședința în Finlanda pe durata exercițiului fiscal respectiv, și orice persoane juridice străine sunt supuse în Finlanda impozitului pe venit (impozitare cu titlu parțial).
27. Potrivit articolului 10 alineatul (1) din Legea privind impozitul pe venit, veniturile obținute în Finlanda includ, printre altele, venituri generate de bunuri imobile situate în Finlanda sau de spații deținute în temeiul unor acțiuni într-o societate pe acțiuni imobiliară sau în altă societate pe acțiuni finlandeză ori în temeiul apartenenței la o cooperativă imobiliară finlandeză sau la o altă cooperativă.
28. Potrivit articolului 10 alineatul (6) din Legea privind impozitul pe venit, veniturile obținute în Finlanda includ, printre altele, dividende, excedente obținute dintr-o cooperativă și orice alt venit comparabil obținut de o societate pe acțiuni, de o cooperativă sau de orice altă colectivitate finlandeză, precum și participații la profiturile unui grup de întreprinderi finlandez.
29. Potrivit articolului 10 alineatul (10) din Legea privind impozitul pe venit, veniturile obținute în Finlanda includ, printre altele, câștigurile de capital din vânzarea unui bun imobil situat în Finlanda sau a unor acțiuni sau părți deținute într-o societate pe acțiuni imobiliară, într-o altă societate pe acțiuni sau într-o cooperativă finlandeză, ale cărei active totale sunt constituite, în proporție de peste 50 %, din unul sau mai multe bunuri imobile situate în Finlanda.
30. Potrivit articolului 20 a alineatul (1) din Legea privind impozitul pe venit (astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 528/2019), intrat în vigoare la începutul anului 2020, sunt scutite de impozitul pe venit fondurile de investiții, în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 2 din capitolul 1 din Sijoitusrahastolaki 213/2019 (Legea nr. 213/2019 privind fondurile de investiții) și fondurile de investiții străine de tip deschis comparabile, constituite prin contract, ale căror părți sociale sunt deținute de cel puțin 30 de asociați.

31. Potrivit articolului 20 a alineatul (2) din Legea privind impozitul pe venit, dispozițiile alineatului (1) referitoare la scutirea de impozitul pe venit a fondurilor de investiții se aplică și fondurilor de investiții speciale în sensul articolului 1 alineatul (2) din capitolul 2 din Laki vaihtoehdorahastojen hoitajista 162/2014 (Legea nr. 162/2014 privind administrarea fondurilor de investiții alternative), și fondurilor de investiții speciale străine comparabile constituite prin contract, cu condiția ca fondul să fie de tip deschis iar părțile lor sociale să fie deținute de cel puțin 30 de asociați.
32. Potrivit articolului 20 a alineatul (4) din Legea privind impozitul pe venit, scutirea de impozitul pe venit a unui fond special, în sensul articolului 1 alineatul (2) din capitolul 2 din Legea privind administrarea fondurilor de investiții alternative, sau a unui fond special străin comparabil constituit prin contract, care își investește resursele în principal în bunuri imobile și în garanții imobiliare conform modalităților prevăzute la articolul 4 din capitolul 16 a din legea menționată, este supusă condiției ca acesta să distribuie anual titularilor de părți sociale cel puțin trei sferturi din profitul aferent exercițiului fiscal, fără a lua în considerare plusvalorile latente.
33. Potrivit articolului 20 a alineatul (7) din Legea privind impozitul pe venit, atunci când un fond de investiții sau un fond special este alcătuit din unul sau mai multe subfonduri, dispozițiile referitoare la fondurile de investiții sau la fondurile speciale se aplică subfondurilor respective.

Lucrările pregătitoare referitoare la articolul 20 a din Legea privind impozitul pe venit

34. Proiectul de lege a guvernului HE 304/2018 vp detaliază prevederile care reglementează condițiile pentru scutirea fiscală a fondurilor de investiții și a fondurilor speciale. Dispozițiile referitoare la scutirile fiscale au fost preluate ulterior de articolul 20 a din Legea privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 528/2019. **[OR 6]**
35. Secțiunea 2.3.2 din proiectul de lege a guvernului prevede că, înainte de adoptarea legii de modificare, tratamentul fiscal al fondurilor de investiții străine nu era reglementat nici de Legea privind impozitul pe venit, nici de Lähdeverolaki (Legea privind reținerea impozitului la sursă). Tratatamentul fiscal era decis de la caz la caz, prin interpretarea principiului liberei circulații a capitalurilor în Uniunea Europeană și a circumstanțelor care trebuie luate în considerare în cazul asimilării operatorilor străini unor operatori naționali. Tratatamentul fiscal al fondurilor de investiții era reglementat foarte succint la nivel național, ceea ce a putut contribui la asimilarea în mare măsură a fondurilor străine fondurilor naționale de investiții. În temeiul jurisprudenței Uniunii Europene, pentru aprecierea unei diferențe de tratament fiscal părea că sunt luate în considerare numai motivele de diferențiere prevăzute de legislația fiscală națională, ceea ce înseamnă că, de exemplu, caracteristicile unui fond de investiții sau ale unui fond special prevăzute de legislația națională în materie de fonduri de investiții nu erau

relevante în privința aprecierii caracterului comparabil. Cu toate acestea, nici din jurisprudența națională și nici din jurisprudența Curții de Justiție (CJUE), nu reiese cu claritate ce elemente trebuie luate în considerare pentru aprecierea comparabilității. Potrivit jurisprudenței Curții, se pare totuși că diferențele minore în privința formei juridice sau diferențele de tratament fiscal în statul în care își are sediul un fond de investiții străin nu sunt suficiente pentru a justifica o diferență obiectivă în evaluarea comparabilității. Jurisprudența acordă în mod expres importanță tratamentului fiscal al fondului de investiții, iar nu tratamentului fiscal al investitorului.

36. Secțiunea 3.2 prevede că proiectul de lege al guvernului urmărește luarea în considerare a necesității de modificare a legislației fiscale care rezultă din amendamentele propuse la legislația privind fondurile de investiții. Obiectivul proiectului de lege al guvernului este de asemenea de a clarifica situațiile în care un fond de investiții străin este asimilat, în materie de impozitare, unui fond de investiții sau unui fond special finlandez scutit de impozit și, prin urmare, de a ameliora previzibilitatea impozitării și securitatea juridică, precum și de a reduce birocrăția.
37. Întrucât Legea privind impozitul pe venit în vigoare nu definește noțiunea de fonduri de investiții, criteriile de comparabilitate au trebuit să fie stabilite prin intermediul practicilor în materie de impozitare și al jurisprudenței. Întrucât legislația fiscală națională actuală este foarte generală, fondurile străine puteau fi mai ușor asimilate unor fonduri de investiții finlandeze. Fondurile de investiții sau fondurile speciale finlandeze nu beneficiază în mod necesar de un tratament similar în străinătate, și pot fi supuse chiar unor prevederi mai stricte decât fondurile străine, ceea ce ar putea fi considerat problematic din punctul de vedere al neutralității concurenței. Proiectul de lege al guvernului urmărește să pună pe picior de egalitate fondurile naționale și fondurile străine în această privință.
38. Un punct de plecare care trebuie luat în considerare în general în materie de impozitare în Finlanda este acela că tratamentul fiscal depinde de forma juridică a instrumentului de investiții. Proiectul de lege nu urmărește modificarea acestei premise. Fondurile de investiții și fondurile speciale finlandeze sunt instituite prin contract, iar obiectivul proiectului de lege al guvernului este de a clarifica legislația fiscală numai cu privire la fondurile constituite prin contract, indiferent dacă sunt fonduri naționale sau fonduri străine.
39. Secțiunea 3.3 stabilește că această dispoziție nu urmărește să deroge de la premisa generală care guvernează impozitarea în Finlanda, potrivit căreia tratamentul fiscal depinde de forma juridică. Nu se intenționează să se extindă aplicarea scutirii fiscale la alte forme juridice ale organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare în străinătate [OR 7]. Prin urmare, nu se propune aplicarea acestei dispoziții altor forme de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare decât celor constituite prin contract și, în plus, doar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute.

40. Se arată că principiul liberei circulații a capitalurilor consacrat de TFUE se opune unui tratament fiscal diferit în cazul fondurilor de investiții naționale și al fondurilor de investiții străine. În aceeași situație în care un fond de investiții național este scutit de impozit, nici dividendele plătite unui fond de investiții străin nu ar trebui să facă obiectul unei rețineri la sursă a impozitului. Cu toate acestea, este necesar ca normele fiscale aplicabile fondurilor de investiții să fie clarificate, ținând seama de necesitatea interpretării cazurilor în care se preconizează o asimilare și de birocrăția o generată de acestea. Astfel se vor clarifica și situațiile în care un fond străin de investiții poate fi asimilat unui fond de investiții sau unui fond special finlandez. Cererile de rambursare a impozitului reținut la sursă au de asemenea implicații fiscale.
41. În Finlanda, impozitarea se întemeiază pe forma juridică a instrumentului de investiții. Fondurile de investiții finlandeze sunt instituite prin contract, nu au personalitate juridică independentă și sunt considerate active patrimoniale a căror scutire fiscală este reglementată separat. În temeiul formei lor juridice, fondurile de investiții străine pot fi asimilate în scopuri fiscale unor societăți pe acțiuni finlandeze.
42. Raportul VaVM 34/2018 al Comisiei de Finanțe arată, printre altele, că aceasta a luat act de faptul că proiectul de lege al guvernului nu a ținut seama de fondurile de investiții străine, în sensul Directivei privind fondurile de investiții (OPCVM), și de fondurile constituite sub formă de trust. Scutirea fiscală era destinată exclusiv fondurilor de investiții și fondurilor speciale finlandeze constituite prin contract, întrucât toate fondurile constituite în Finlanda pot fi instituite doar prin contract. În ceea ce privește tratamentul fiscal al societăților de investiții și al fondurilor sub formă de trust, este în continuare necesară interpretarea dreptului Uniunii.
43. Cu toate acestea, Comisia de Finanțe a considerat că proiectul de lege al guvernului era întemeiat și în această privință, întrucât modificările propuse ar adapta legislația fiscală finlandeză, astfel încât să se poată considera că aceasta respectă cerințele stabilite de Curte în jurisprudența sa anterioară cu privire la tratamentul fiscal al fondurilor de investiții străine care trebuie să fie asimilate fondurilor de investiții sau fondurilor speciale finlandeze. De asemenea, este important ca baza de impozitare în Finlanda să nu fie redusă în mod inutil în situații transfrontaliere.

Dreptul Uniunii relevant

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

44. Potrivit articolului 49 primul paragraf TFUE, sunt interzise restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul altui stat membru. Această interdicție vizează și restricțiile privind înființarea de agenții,

sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru.

45. Potrivit articolului 63 alineatul (1) TFUE, în temeiul dispozițiilor prezentului capitol, sunt interzise orice restricții privind circulația capitalurilor între statele membre, precum și între statele membre și țările terțe. **[OR 8]**
46. Potrivit articolului 65 alineatul (1) litera (a) TFUE, articolul 63 nu aduce atingere dreptului statelor membre de a aplica dispozițiile incidente ale legislațiilor fiscale care stabilesc o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație în ceea ce privește reședința lor sau locul unde capitalurile lor au fost investite.
47. Potrivit articolului 65 alineatul (3) TFUE, măsurile și procedurile menționate la alineatele (1) și (2) nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restrângere disimulată a liberei circulații a capitalurilor și plăților, astfel cum este aceasta definită la articolul 63.

Jurisprudența Curții de Justiție

48. Hotărârea Curții în cauza C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy*, privea libertatea de stabilire, în sensul articolului 43 CE (în prezent articolul 49). Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere urmărea să se stabilească dacă articolele 43 CE și 48 CE, precum și articolele 56 CE și 58 CE ar trebui interpretate în sensul că, în vederea concretizării libertăților fundamentale garantate de acestea, o societate pe acțiuni sau un fond de investiții de drept finlandez și o SICAV de drept luxemburghez trebuie considerate ca fiind comparabile, deși nu există în dreptul finlandez un tip de societate care să corespundă exact unei SICAV și ținând cont, de asemenea, de faptul că SICAV, societate de drept luxemburghez, nu figurează în lista societăților menționate la articolul 2 litera (a) din Directiva 90/435, directivă căreia îi este conformă legislația finlandeză, aplicabilă în speță, referitoare la reținerea impozitului la sursă, și deși SICAV este scutită de impozitul pe venit în temeiul legislației fiscale naționale din Marele Ducat al Luxemburgului. În aceste condiții, este contrar articolelor menționate anterior din Tratatul CE faptul că societatea de tip SICAV cu domiciliul fiscal în Luxemburg, beneficiară a dividendelor, nu este scutită de reținerea la sursă, în Finlanda, a impozitului pe dividendele primite?
49. La punctul 50 din hotărâre, Curtea a statuat, în primul rând, că împrejurarea că în dreptul finlandez nu există un tip de societăți care să aibă o formă juridică identică cu cea a unei SICAV de drept luxemburghez nu poate, prin ea însăși, să justifice un tratament diferențiat, în măsura în care, dreptul societăților din statele membre nefiind integral armonizat la nivel comunitar, aceasta ar priva libertatea de stabilire de orice efect util.
50. La punctul 55 din hotărâre, Curtea a susținut că, în aceste condiții, diferențele care există între o SICAV de drept luxemburghez și o societate pe acțiuni de drept finlandez, invocate de guvernele finlandez și italian, nu sunt suficiente pentru a

crea o distincție obiectivă în ceea ce privește scutirea de taxa reținută la sursă pe dividendele încasate. În consecință, nu mai era necesar să se examineze în ce măsură diferențele dintre o SICAV de drept luxemburghez și un fond de investiții finlandez, pretinse de guvernele menționate, erau pertinente pentru a crea o astfel de diferență de situație obiectivă.

51. La punctul 56 din hotărâre, Curtea a mai arătat că rezultă că diferența de tratament între SICAV nerezidente și societățile pe acțiuni rezidente [OR 9] în ceea ce privește scutirea de taxa reținută la sursă pe dividendele care le sunt distribuite de societățile rezidente constituie o restricție privind libertatea de stabilire interzisă, în principiu, de articolele 43 CE și 48 CE.
52. Atât în cauzele conexe C-338/11–C-347/11, *Santander Asset Management*, privind reținerea impozitului francez la sursă, precum și în cauza C-190/12, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, privind reținerea impozitului polonez la sursă, Curtea a statuat că reținerea la sursă a impozitului pe dividendele plătite în statul care prevede impozitarea încâlca articolul 63 TFUE, întrucât fondurilor străine de investiții aflate într-o situație comparabilă în mod obiectiv li se aplica un tratament fiscal mai puțin favorabil decât cel aplicabil fondurilor naționale de investiții.
53. În cauza C-156/17, *Köln-Aktiefonds Deka*, care privea rambursarea impozitului neerlandez pe dividende, la punctul 55 din hotărâre, Curtea a statuat că o legislație națională care este aplicabilă în mod nediferențiat operatorilor rezidenți și operatorilor nerezidenți poate constitui o restricție privind libera circulație a capitalurilor. Astfel, rezultă din jurisprudența Curții că și o diferențiere care se întemeiază pe criterii obiective poate, de fapt, să defavorizeze situațiile transfrontaliere. La punctul 56, Curtea a adăugat că aceasta este situația în cazul în care o reglementare națională care este aplicabilă în mod nediferențiat în cazul operatorilor rezidenți și nerezidenți rezervă beneficiul unui avantaj fiscal situațiilor în care un operator îndeplinește condițiile sau obligațiile care sunt, prin natura lor sau *de facto*, proprii pieței naționale, astfel încât numai operatorii prezenți pe piața națională le pot îndeplini, iar operatorii nerezidenți care prezintă caracteristici comparabile nu le îndeplinesc în general.
54. Potrivit instanței de trimitere, nici din hotărârile menționate mai sus, nici din alte hotărâri ale Curții nu se poate deduce un răspuns direct la întrebarea adresată în prezenta cauză.

Necesitatea cererii de decizie preliminară

55. Hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ) trebuie să răspundă la întrebarea dacă, în vederea impozitării pentru exercițiul fiscal 2020, reclamanta trebuie asimilată unui fond de investiții finlandez, scutit de impozitul pe venit, în sensul că aceasta nu trebuie să fie supusă impozitului pe veniturile din chirii și pe câștigurile de capital obținute în Finlanda sau dacă trebuie să fie supusă reținerii la sursă în Finlanda a impozitului pe veniturile respective.

56. Potrivit deciziei prealabile emise de Administrația Fiscală, reclamanta care, în cadrul impozitării pentru exercițiul fiscal 2019 trebuie să fie asimilată unui fond de investiții finlandez scutit de impozitul pe venit, nu poate fi considerată un fond de investiții scutit de impozitul pe venit după intrarea în vigoare, la începutul anului 2020, a articolului 20 a din Legea privind impozitul pe venit, și trebuie, prin urmare, să plătească impozitul prin reținere la sursă pe veniturile sale obținute în Finlanda.
57. În prezenta cauză este necesar să se interpreteze dacă dispoziția națională de la articolul 20 a din Legea privind impozitul pe venit este contrară articolelor 49, 63 și 65 TFUE, întrucât, în temeiul dispoziției legislative menționate, numai fondurile de investiții străine de tip deschis constituite prin contract sunt asimilate fondurilor de investiții finlandeze scutite de impozitul pe venit, în sensul că, în urma modificării legislative, fondurile de investiții constituite sub forma unei societăți de tipul reclamantei, de exemplu, [OR 10] nu mai pot fi asimilate unui fond de investiții finlandez scutit de impozit. Potrivit legislației finlandeze aplicabile fondurilor de investiții, fondurile de investiții pot fi constituite numai prin contract.
58. Hallinto-oikeus (Tribunalului Administrativ) nu are cunoștință despre nicio hotărâre preliminară a Curții cu privire la interpretarea articolelor 49, 63 și 65 TFUE în legătură cu chestiunea descrisă mai sus.
59. Societatea „A” SCPI și Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö (Serviciul de apărare a drepturilor destinatarilor de venituri fiscale) au avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la adresarea unei întrebări preliminare Curții de Justiție.

Încheierea interlocutorie a Helsingin hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ din Helsinki, Finlanda) privind formularea unei cereri de decizie preliminară la Curtea de Justiție a Uniunii Europene

60. Hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), o cerere de decizie preliminară cu privire la interpretarea articolelor 49, 63 și 65 TFUE. Decizia preliminară este necesară pentru soluționarea cauzei pendinte în fața Hallinto-oikeus (Tribunalului Administrativ).

Întrebarea preliminară

Articolele 49, 63 și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale în temeiul căreia doar fondurile de investiții străine de tip deschis constituite prin contract pot fi asimilate unor fonduri de investiții finlandeze scutite de impozitul pe venit, în sensul că fondurile de investiții străine constituite într-o altă formă juridică decât prin contract sunt supuse impozitării

prin reținere la sursă în Finlanda, chiar dacă între acestea și fondurile de investiții finlandeze nu există alte diferențe obiective semnificative?

După pronunțarea hotărârii preliminare a Curții cu privire la întrebarea de mai sus, Hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ) va soluționa cauza printr-o hotărâre definitivă.

Căi de atac

Potrivit articolului 108 din Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (Regulamentul de procedură al instanțelor administrative), prezenta încheiere nu poate fi supusă unei căi de atac separate. **[OR 11]**

[*omissis*] **[OR 12]** [*omissis*]